

---

**KONVENCIJA  
IZMEĐU KRALJEVINE JUGOSLAVIJE I VELIKE BRITANIJE O  
UREĐENJU MEĐUSOBNE POMOĆI U VOĐENJU POSTUPKA U  
GRAĐANSKIM I TRGO VAČKIM STVARIMA KOJE SU U  
TEČAJU ILI KOJE MOGU BITI U TEČAJU  
PRED ODNOSNIM SUDSKIM VLASTIMA OD  
27. FEBRUARA 1936. GODINE\***

**1. Uvodna naređenja**

**Član 1.**

a) Ukoliko u ovoj Konvenciji protivno nije izrično ustanovljeno, ona će se primijeniti samo na građanske i trgovačke stvari, uključivši i nesporne stvari.

b) U ovoj Konvenciji riječi:

1) „teritorija jedne (ili druge) Visoke Strane Ugovornice” imaju se tumačiti a) u odnosu prema Njegovom Veličanstvu Kralju Velike Britanije, Irske i Britanskih prekomorskih Dominionu, Caru Indije, tako da se pod njima podrazumijevaju Engleska i Velska i sve teritorije za koje je ova konvencija na snazi usljed proširenja u smislu člana 17, ili pristupanja u smislu člana 18, a b) u odnosu prema Njegovom Veličanstvu Kralju Jugoslavije, da se podrazumijeva Kraljevina Jugoslavija;

2) „lica” smatraju se da se odnose na fizička i pravna lica;

3) „pravna lica” smatraju se da obuhvataju i trgovačka društva, dioničarska društva, zadruge, udruženja i druge korporacije;

4) „državljeni Visoke Strane Ugovornice” smatraju se da obuhvataju i pravna lica ustanovljena ili protokolirana prema zakonima teritorije dotične Visoke Strane Ugovornice;

5) „državljeni jedne (ili druge) Visoke Strane Ugovornice” smatraju se a) u odnosu prema Njegovom Veličanstvu Kralju Velike Britanije, Irske i Britanskih prekomorskih Dominionu, Caru Indije da se tu podrazumijevaju svi podanici Njegovog veličanstva, ma gdje imali prebivalište i sva lica pod Njegovom zaštitom, a b) u odnosu prema Njegovom Veličanstvu Kralju Jugoslavije, svi državljani Kraljevine Jugoslavije.

**2. Dostavljanje sudskih i vansudskih akata**

**Član 2.**

a) Ako se sudska ili vansudska akta izdana na teritoriji jedne od Visokih Strana Ugovornica imaju na traženje sudske vlasti sa te teritorije dostaviti licima na teritoriji druge

---

\* Konvencija je objavljena u „Službenim novinama” br. 116/37, a stupila je na snagu 18. augusta 1937. godine.

Dejstvo konvencije, shodno članu 17, do Drugog svjetskog rata, prošireno je na: Australiju, Bahamska ostrva, Barbados, Basutoland, Bermude, Britansku Gujanu, Britanski Honduras, Borneo (sjeverni), Cejlon, Fidži, Foklandska ostrva, Gambiju, Gibraltar, Grenadu, Hong Kong, Jamajku, Kanadu, Keniju, Kipar, Maltu, Maoricijus, Nigeriju, Norfolška ostrva, Novu Gvineju, Novi Zeland, Njasaland, Njufundland, Palestinu, Papuanska ostrva, Rodeziju (južna i sjeverna), Sent Vinsent, Sejšelska ostrva, Siera Leone, Somaliju, Svaziland, Svetu Jelenu, Škotsku, Tanjganiku, Togo, Tongu, Transjordaniju, Trinidad i Tobago, Ugandu, Zanzibar, kao i neka druga manja ostrva i teritorije koji su tada bi pod suverenitetom Velike Britanije.

Neke od navedenih država su docnije izričito i potvrdile važenje navedene konvencije u odnosu na njih, npr. Australija (1974), Lesoto (1974), Svaziland (1971), Bahamska zajednica (1977), Papua Nova Gvineja (1979) itd.

---

Visoke Strane Ugovornice, takva akta mogu se dostaviti adresatu ma kakvog bio državljanstva, na koji god od načina predviđenih u članovima 3. i 4. u svima slučajevima gdje bi takav način dostavljanja bio priznat pa zakonima zemlje molilje.

b) U dijelu II ove Konvencije izraz „zemlja molilja” znači zemlju od koje proističu akta koja se imaju dostaviti, a izraz „zamoljena zemlja” znači zemlju u kojoj se dostavljane akata ima izvršiti.

### Član 3.\*

a) Molba za dostavljanje treba da bude upravljena i otposlana od diplomatskog ili konzularnog agenta koji radi za zemlju molilju nadležnoj vlasti zamoljene zemlje, moleći tu vlast da nastoji da se dotični akt dostavi.

b) Molba za dostavljanje treba da bude sastavljena na jeziku zamoljene zemlje, a treba da sadrži imena i zanimanje stranaka, ime, zanimanje i adresu adresata i prirodu akta koji se ima dostaviti, i treba da bude priložen akt koji se ima dostaviti ili u duplikatu ili da bude praćen ovjerenim prijepisom.

v) Akt koji se ima dostaviti treba da bude sastavljen ili na jeziku zamoljene države, ili mora biti praćen prijevodom na tome jeziku u duplikatu. Takav prijevod treba da bude ovjeren od diplomatskog ili konzularnog agenta koji radi za zemlju molilju.

g) Molbe za dostavljanje moraju biti upravljene i otposlane:

u Engleskoj Senior Masteru of the Supreme Court of Judicature,

u Jugoslaviji Ministarstvu pravde.

Ako vlast kojoj je priposlana molba za dostavljanje ne bi bila nadležna da izvrši dostavu, ona će (izuzevši u slučajevima u kojima je izvršenje uskraćeno u smislu odjeljka d) ovoga člana) iz vlastite pobude uputiti molbu nadležnoj vlasti zamoljene zemlje.

d) Dostavu će izvršiti nadležne vlasti zamoljene zemlje koja će dostaviti akt na način propisan zakonima te zemlje za dostavljanje sličnih akata, osim ako bi u molbi za dostavljanje bila izražena želja za neki naročiti način dostavljanja, dostavljanje će se izvršiti na taj način ukoliko to ne bi bilo u protivnosti sa zakonima te zemlje.

đ) Izvršenje molbe za dostavljanje, propisno učinjene prema gornjim odredbama ovoga člana, neće se moći uskratiti, osim ako 1) autentičnost molbe za dostavljanje nije ustanovljena, ili 2) Visoka Strana Ugovornica na čijoj bi se teritoriji dostava imala izvršiti, smatra da bi to bilo na uštrb njenom suverenitetu ili njenoj bezbjednosti.

e) U svakom slučaju kada molba za dostavljanje nije izvršena od vlasti kojoj je bila poslana, potonja će odmah izvijestiti diplomatskog ili konzularnog agenta koji je molbu otposlao, navodeći razlog zbog koga je izvršenje molbe bilo uskraćeno, ili pak nadležna vlast kojoj je molba bila upućena.

ž) Vlast koja je izvršila molbu za dostavljanje izdaće svjedodžbu (akt) koja potvrđuje dostavu ili navodi razlog koji ju je spriječio i pokazuje efekat, način i datum takve izvršene ili pokušane dostave, te će pomenutu svjedodžbu priposlati diplomatskom ili konzularnom agentu koji je otposlao molbu za dostavljanje. Svjedodžbu o dostavi ili o pokušanoj dostavi treba staviti na jedan od duplikata akta ili na ovjeren prijepis ili njima pripojiti.

---

\* Član 3. Konvencije revidiran je razmjenom nota 1979. godine. Prema toj izmjeni, počev od 1. 4. 1979. godine, nadležni organ u Velikoj Britaniji snosi troškove dostave pod normalnim okolnostima. Samo u iznimnim slučajevima (npr. kod dostave na poseban način, ako takva dostava prouzrokuje dodatne troškove, ili u slučaju izuzetno brojnih zahtjeva) naplaćivali bi se troškovi dostavljanja.

---

## Član 4.

a) Dostavljanje može biti izvršeno bez molbe vlastima zamoljene zemlje ili bez njihovog posredovanja na jedan od sljedećih načina:

- 1) preko diplomatskog ili konzularnog agenta koji radi za zemlju molilju;
- 2) preko pošte.

b) Sva akta dostavljena na način predviđen pod 1) u prethodnom odjeljku moraju biti ili sastavljena na jeziku zamoljene zemlje ili proračena prijevodom na tome jeziku ovjerenom kako je to propisano u članu 3. v) izuzev ako je adresat državljanin Visoke Strane Ugovornice sa čije je teritorije akt potekao.

v) Visoke Strane Ugovornice slažu se da je takođe u načelu poželjno da bi se naređenja odjeljka b) ovoga člana primijenila na akta dostavljena na način predviđen pod 2) odjeljka a) ovoga člana. Bez obzira na to, ako u njihovim odnosnim teritorijama nema nikakvih zakonskih propisa koji bi činili obaveznim prevođenje u takvim slučajevima, Visoke Strane Ugovornice ne primaju nikakvu obavezu u tome pogledu.

g) Podrazumijeva se da će pitanje pravovaljanosti neke dostave izvršene upotrebom jednog od načina na koji se odnosi odjeljak a) ovoga člana ostati stvar slobodne ocjene dotičnog suda Visokih Strana Ugovornica i saglasnost sa svojim zakonima.

## Član 5.

a) U onim slučajevima u kojima su akta bila dostavljena prema naređenjima člana 3, Visoka Strana Ugovornica čiji je diplomatski ili konzularni agent upravio molbu za dostavljanje, naknadiće drugoj Visokoj Strani Ugovornici troškove i izdatke koji se po zakonu zamoljene zemlje imaju platiti licu postavljenom da izvrši dostavljanje, kao i troškove i izdatke koji su nastali izvršenjem dostave na neki naročiti način. Ovi troškovi i izdaci ne smiju biti veći od onih koji su obično dozvoljeni u sudovima zamoljene zemlje.

b) Naknadu ovih troškova i izdataka tražiče nadležna vlast koja je izvršila dostavu od diplomatskog ili konzularnog agenta koji je upravio molbu u času kada mu šalje svjedodžbu prema odredbi člana 3.ž).

v) Izuzevši gore propisano, nijedna Visoka Strana Ugovornica nema da plati drugoj nikakve takse makakve vrste zbog dostavljanja nekog akta.

## 3. Izvođenje dokaza

### Član 6.

a) Ako sudska vlast sa teritorije jedne od Visokih Strana Ugovornica traži izvođenje dokaza na teritoriji druge Visoke Strane Ugovornice, takav se dokaz može izvoditi, makakvog državljanstva bile stranke ili svjedoci, na jedan od načina propisanih u članovima 7. ili 8.

b) U dijelu III ove Konvencije izraz:

1) „Izvođenje dokaza” smatra se da obuhvata uzimanje izjava od tužioca, tuženika, vještaka ili nekog drugog lica pod zakletvom ili na drugi način: zaklinjanjem tužioca, tuženika, vještaka ili drugog nekog lica s obzirom na neki pravni postupak i podnošenje identifikacija i ispitivanje isprava, uzoraka ili drugih stvari.

2) „Svjedok” smatra se da obuhvata svako lice čije se svjedočenje traži u smislu gore navedenog.

---

3) „Zemlja molilja” smatra se da znači zemlju čije sudske vlasti traže dokaz, a „zamoljena zemlja” zemlju u kojoj se dokaz ima izvesti.

## Član 7.

a) Sudska vlast zemlje molilje može da se prema zakonskim propisima svoje zemlje obrati molbenim pismom nadležnoj vlasti zamoljene zemlje, moleći tu vlast da izvede dokaz.

b) Molbeno pismo treba da je sastavljeno na jeziku zamoljene zemlje ili da je propraćeno prijevodom na tome jeziku. Ovakav prijevod treba da je ovjeren od diplomatskog ili konzularnog agenta koji radi za zemlju molilju. Molbeno pismo treba da sadrži prirodu postupka za koji se traži dokaz, dajući sva potrebna obavještenja u vezi s tim, imena stranaka u toj stvari, i imena, zanimanje i adresu svjedoka. Ono treba da je ili 1) propraćeno spiskom pitanja koja se imaju postaviti svjedoku ili svjedocima, ili, s obzirom na prirodu slučaja opisom isprava, uzoraka ili drugih stvari koje se imaju podnijeti, identifikovati, ili ispitati i prijevodom od toga ovjerenim na način koji je ovdje propisan, ili 2) treba da zamoli nadležnu vlast da dozvoli da takva pitanja budu stavljena viva voce kako će to stranke ili njihovi zastupnici željeti da stave.

v) Molbena pisma treba da se dostave:

U Engleskoj preko Jugoslovenskog diplomatskog ili konzularnog agenta Senior Masteru of the Supreme Court of Judicature.

U Jugoslaviji preko Britanskog konzularnog agenta Ministarstvu pravde.

U slučaju da vlast kojoj je dostavljeno molbeno pismo ne bi bila nadležna da ga izvrši, ona će (izuzev u slučajevima u kojima je izvršenje uskraćeno u smislu odjeljka d) ovog člana) iz vlastite pobude uputiti molbeno pismo nadležnoj vlasti zamoljene zemlje.

g) Nadležna vlast zamoljene zemlje ima izvršiti molbeno pismo i izvoditi traženi dokaz upotrebom istih prinudnih mjera i istog postupka koji se primjenjuje pri izvršenju molbenih pisama ili odredaba koji potiču od vlasti njene vlastite zemlje, osim ako je molbenom pismu izražena želja da se postupi po nekom naročitom postupku, po takvom naročitom postupku postupiće se ukoliko to ne bilo u protivnosti sa zakonima zamoljene zemlje.

d) Diplomatski ili konzularni agent koji je poslao molbeno pismo, izvjestiće se, ako on to želi, o vremenu kad će se i o mjestu gdje će se voditi postupak, da bi mogao izvjestiti zainteresovanu stranku ili stranke kojima će biti dozvoljeno da prisustvuju lično ili, ako one to žele, da budu zastupljene predstavnicima koji imaju pravo da pristupe sudovima bilo zemlje molilje bilo zamoljene zemlje.

đ) Izvršenje molbenog pisma koje je sačinjeno prema gornjim propisima ovog člana moći će se uskratiti jedino:

1) ako autentičnost molbenog pisma nije ustanovljena;

2) ako u zamoljenoj zemlji izvršenje dotičnog molbenog pisma ne ulazi u djelo-krug rada sudske vlasti;

3) ako Visoka Strana Ugovornica na čijoj bi se teritoriji molbeno pismo imalo izvršiti smatra da bi to bilo na uštrb njenom suverenitetu ili njenoj bezbjednosti.

e) U svakom onom slučaju gdje molbeno pismo nije izvršeno od vlasti kojoj je upućeno, potonja će odmah izvjestiti diplomatskog ili konzularnog agenta koji joj je molbeno pismo uputio, navodeći razloge zbog kojih je izvršenje molbenog pisma bilo uskraćeno, ili pak nadležnu vlast kojoj je molbeno pismo bilo upućeno.

ž) Ako je molbeno pismo bilo izvršeno, nadležna vlast kojoj je isto bilo priposlano ili upućeno otposlacé diplomatskom ili konzularnom agentu preko kojeg joj je molbeno pismo bilo priposlato, potrebne isprave u potvrdu njegovog izvršenja.

---

## Član 8.

a) Dokaz će takođe moći izvoditi bez molbe vlastima zamoljene zemlje ili njihovog posredovanja i diplomatski ili konzularni agent u toj zemlji koji radi za zemlju molilju postavljen u tu svrhu od suda zemlje molilje.

b) Agent tako postavljen da izvodi dokaz može umoliti lica imenovana od suda koji ga je postavio da dođu pred njega i da daju dokaz. On može izvoditi sve vrste dokaza koji nisu protivni zakonima zamoljene zemlje. Prisustvo i davanje dokaza pred takvim agentom biće potpuno dragovoljno i nikakva prinudna sredstva nemaju se primijeniti.

v) Molbe za pristupanje koje su izdane od takvog agenta imaju biti sastavljene na jeziku zamoljene zemlje ili proračene prijevodom na tom jeziku, osim ako je adresat države Visoke Strane Ugovornice za čiju se sudsku vlast traži dokaz.

g) Dokaz se može izvoditi prema postupku koji je priznat po zakonu zemlje molilje, i stranke će imati pravo da prisustvuju lično ili da budu zastupane predstavnicima koji imaju pravo da pristupe sudovima bilo zemlje molilje bilo zamoljene zemlje.

## Član 9.

Činjenica da nije uspio pokušaj da se izvede dokaz na način opisan u članu 8. iz razloga što neki svjedok nije htio da pristupi ili da svjedoči, ne isključuje naknadnu molbu učinjenu prema članu 7.

## Član 10.

a) Ako je dokaz izvođen na način predviđen u članu 7. Visoka Strana Ugovornica čija je sudska vlast upravila molbeno pismo nadoknadiće drugoj Visokoj Strani Ugovornici sve izdatke koji su nastali kod nadležne vlasti ove potonje u izvršenju te molbe i to sve troškove i izdatke plative svjedocima, vještacima, tumačima, ili prevodiocima, troškove da se postigne pristup svjedoka koji nisu dragovoljno došli i troškove i izdatke plative svakome licu kome je takva vlast naložila da radi u slučajevima gdje zakon zamoljene zemlje dozvoljava da se to čini i sve troškove i izdatke koji su nastali usljed naročitog postupka koji je bio zatražen i po kome se postupilo. Ovi izdaci treba da budu takvi kakvi su obično dozvoljeni u sličnim slučajevima pred sudovima zamoljene zemlje.

b) Naknadu ovih troškova treba da traži nadležna vlast koja je izvršila molbeno pismo od diplomatskog ili konzularnog agenta koji ga je priposlao kada mu pošalje isprave, koje dokazuju da je ono izvršeno kako je to predviđeno u članu 7.

v) Izuzevši ono što je gore određeno nikakve takse bilo kakve vrste nema jedna Visoka Strana Ugovornica platiti drugoj u vezi sa izvođenjem dokaza.

## 4. Propisi koji se odnose na jednakost u postupanju u sudskim stvarima

### Član 11.

#### Zakonska zaštita i pristup sudovima

a) Državljeni jedne Visoke Strane Ugovornice uživajuće na teritoriji druge ista prava u pogledu zakonske zaštite ličnosti i vlasništva i imajuće slobodan pristup sudovima radi traženja ili odbrane svojih prava pod istim uslovima (uključivši plative takse i troškove) kao i državljanin potonje Visoke Strane Ugovornice.

b) Ovaj član primjenjuje se podjednako na krivične kao i na građanske i trgovačke stvari.

---

## **Član 12.** **Obezbjeđenje parničnih troškova**

a) Državljeni jedne Visoke Strane Ugovornice koji prebivaju na teritoriji druge gdje je postupak u tečaju ne smiju biti prinuđeni da daju obezbjeđenje za parnične troškove ili sudske takse u slučaju gdje državljani takve druge Visoke Strane Ugovornice ne bi pod sličnim okolnostima bili na to prinuđeni.

b) Državljeni jedne Visoke Strane Ugovornice koji prebivaju izvan teritorije druge gdje je postupak u tečaju neće biti prinuđeni da daju obezbjeđenje za parnične troškove ili sudske takse u slučaju kada oni posjeduju u toj teritoriji „nepokretnu imovinu“ ili drugu imovinu koja nije lako prenosiva a koja je imovina dovoljna za pokriće ovih troškova i taksa.

v) Podrazumijeva se da je tumačenje izraza „nepokretna imovina“ i „imovina koja nije lako prenosiva“ stvar koja spada u isključivu nadležnost dotičnih sudova Visokih Strana Ugovornica.

## **Član 13.** **Siromaško pravo**

a) Državljeni jedne Visoke Strane Ugovornice uživaće na teritoriji druge Visoke Strane Ugovornice u pogledu siromaškog prava potpunu jednakost u postupanju sa državljanima potonje Visoke Strane Ugovornice.

b) Odredbe ovoga člana primjenjuju se podjednako na krivične kao i na građanske i trgovačke stvari, ali ne primjenjuju se na pravna lica.

## **Član 14.** **Pritvor zbog dugova**

a) Državljeni jedne Visoke Strane Ugovornice neće podležati na teritoriji druge Visoke Strane Ugovornice pritvoru kao sredstvu za izvršenje zbog dugova ili kao preventivnom sredstvu u slučaju u kome državljani druge Visoke Strane Ugovornice ne bi tome podležali.

b) Odredbe ovog člana ne primjenjuju se na pravna lica.

## **5. Opšta naređenja**

### **Član 15.**

Ma kakve teškoće koje bi mogle nastati u vezi sa primjenom ove Konvencije urediće se diplomatskim putem.

### **Član 16.**

Ova Konvencija čiji će engleski i jugoslovenski tekstovi biti podjednako autentični podvrgnuće se ratifikaciji. Ratifikacione isprave izmijenit će se u Beogradu. Konvencija će stupiti na snagu dva mjeseca od dana koga su izmijenjene ratifikacione isprave i ostaće u važnosti tri godine od dana kada je stupila na snagu. Ako nijedna od Visokih Strana Ugovornica ne bi saopštila drugoj diplomatskim putem najmanje šest mjeseci prije isteka ovoga roka od tri godine svoju namjeru da obustavi važenje Konvencije, ona će ostati u važnosti do isteka od šest mjeseci od dana koga bude jedna Visoka Strana Ugovornica saopštila da se obustavi njeno važenje.

---

## Član 17.

a) Ova Konvencija ne važi ipso facto za Škotsku, Sjevernu Irsku, Ostrva u Lamanšu i za Ostrvo Man, niti za ma koju koloniju, prekomorsku teritoriju ili Protektorat Njegovog Veličanstva Kralja Velike Britanije, Irske i Britanskih prekomorskih Dominionia, Cara Indije, niti za ma koju teritoriju pod Njegovim Suverenitetom, niti za ma koju Mandatornu teritoriju nad kojom se mandat izvršuje od Njegove Vlade u Ujedinjenoj Kraljevini, ali Njegovo Veličanstvo može u svako doba dok je ova Konvencija u smislu člana 16. na snazi, notifikacijom danom preko Njegovog Ministra u Beogradu proširiti dejstvo Konvencije na ma koju od gore pomenutih teritorija.

b) Ovakva notifikacija treba da naznači vlasti na dotičnoj teritoriji kojima će se priposlati molbe za dostavljanje u smislu člana 3, ili molbena pisma u smislu člana 7, i jezik na kome se imaju činiti saopštenja i prijevodi. Dan koga će tako proširenje stupiti na snagu biće dva mjeseca od dana notifikacije.

v) Svaka od Visokih Strana Ugovornica moći će u svako doba po isteku od tri godine otkada je proširenje ove Konvencije stupilo na snagu za makoju teritoriju pomenutu u odjeljku a) ovoga člana obustaviti dejstvo takvog proširenja šestomjesečnim otkazom učinjenim diplomatskim putem.

g) Obustavljanje dejstva Konvencije (otkaz) prema članu 16. ukoliko nije drukčije izričito utanačeno između obje Visoke Strane Ugovornice, obustaviće ipso facto njeno dejstvo naspram svih teritorija na koje je bila proširena prema odjeljku a) ovoga člana.

## Član 18.

a) Visoke Strane Ugovornice saglasne su da Njegovo Veličanstvo Kralj Velike Britanije, Irske i prekomorskih Britanskih Dominionia, Car Indije, može u svako doba dok je ova Konvencija na snazi, ili prema članu 16, ili po sili pristupanja prema ovome članu notifikacijom danom diplomatskim putem pristupiti ovoj Konvenciji odnosno ma koga drugog Člana Britanskog Komonvelta Naroda čija bi Vlada željela da se takav pristup izvrši, pretpostavljajući da se nikakva notifikacija za pristupanje ne može dati u ono doba kada je Njegovo Veličanstvo Kralj Jugoslavije dao otkaz za sve teritorije Njegovog Veličanstva na koje se konvencija primjenjuje. Naređenja člana 17. b) valja primijeniti na ovakvu notifikaciju. Svako takvo pristupanje stupiće na snagu dva mjeseca od dana njegove notifikacije.

b) Iza isteka od tri godine od dana stupanja na snagu ma koga pristupanja prema odjeljku a) ovoga člana moći će svaka od Visokih Strana Ugovornica šestomjesečnim otkazom, učinjenim diplomatskim putem, obustaviti primjenu Konvencije za ma koju zemlju odnosno kojoj je dana notifikacija o pristupanju. Obustavljanje dejstva (otkaz) Konvencije prema članu 16. ne prouzrokuje obustavljanje njenog dejstva za ma koju takvu zemlju.

v) Svaka notifikacija pristupanja prema odjeljku a) ovoga člana može obuhvatiti svaku zavisnu ili mandatornu teritoriju pod upravom Vlade te zemlje odnosno koje je takva notifikacija o pristupanju dana, a svako otkazivanje odnosno takve zemlje prema odjeljku b) primijeniće se na svaku zavisnu ili mandatornu teritoriju koja je bila uključena u notifikaciji o pristupanju u odnosu na tu zemlju.

U potvrdu čega potpisani su potpisali ovu Konvenciju u engleskom i jugoslovenskom tekstu i pridali svoje pečate.

Rađeno u duplikatu u Londonu dana 27. februara 1936. god.